

Z Paryża d. 1. Września.

Onegdajszą sesyja rady 500 była bardzo burzliwa i ważna. Deputowany Duprat oskarżył pismo pod tytułem: „Deklaracya deputowanego Bailloul do swoich konwentow. „ Ten paszkwil, który nawet przed drzwiami ciała prawodawczego obwołują, ma napis: *Quid domini facient, audent quan talia iures?* (Cóż panowie będą czynić, jeżeli się złodziejce po obywatelskich rzeczach dopuszczają?) — Lubo Bailloul, mówi deputowany Duprat, jest autorem tego pisma mianowany, nie chcę jednak wierzyć aby to jego dziełem było; lecz ta rzecz musi być rozstrzygnięta i autor tego paskwilu przykładnie ukarany. Przeczytam wam na ektore kawałki tego pisma: „Nie poylegę więcej na tę mównicę, nowi Bailloul, z której wolność wygnano, i nie będę się wystawiał na szyderstwo spisowców królewskich. „ To pismo, zamknięte wiele przeciw ciału prawodawczemu uszypliwoch wyrazow, kończy się temi słowy: „Waleczni wojownicy, re-

publikanie, kupcy narodowych dobr &c. oświadczam imieniem moich obowiązków, które na mnie włożono, że jesteście zdrajczeni. „ Deputowany Duprat mówi dalej: „Kiedy ciało prawodawcze o zbrodnię przeciw narodowi obwinione jest, kiedy go o zaprzędanie się royalismowi oskarżają, że nad przywróceniem jego pracuje, to nie powinniście milczeć, ale sprawcę takowego obwinienia ukarać. Któż nas będzie szanował, jeżeli się sami szanować nie będziemy? Nie potrzebuje wam powtarzać, co potężny mąż (Lareveillere-Lepeaux) nie dawno powiedział, że wszystko dowodzi, iż sprzysiężono się na wygluzowanie wolności z okręgu ziemi. Albo jesteście, obywatele prawodawcy, winni albo nie. Żdam więc wyznaczenia z 7 członków kommisji do podania wam projektu do ukarania autora owego paskwilu „ Lhardy, Louvet i Bailloul bili przeciw partyi, która za czasow Robespiera była; obydwaj zostali wygnani: my znajdziemy się w tych samych okoli-

cznościach iak za czasow Robespierra. Nie datyż się z tey mownicy słyszeć mowy, które do przywrócenia trybunałow rewolucyynnych zmierzaty? Tak jest, mowi Lehardy po wielkim zamieszaniu, że prezydent musiał głowę nakryć, znajduję się fakcya, którey pierwszemi sprężynami są dawney konwencyi członki. (Wyiaaw ich, wołano!) Wyiaawię ich, rzekł Lehardy, gdy przyydzie czas. Powtarzam jeszcze raz, iż znajduje się fakcya, która na mieyscu terażnieyszego rządu postawić się usiłuje. (Prawda, prawda zawołało kilku członkow.) Tak jest! znajduje się partya, zawołał Dumolard, partya Orleańska, i ta sromotna partya usiłuje rozdwoienie między reprezentantow rzucić i dzień 2gi septembra sprawić. Ludzie tey partyi nie chcą ani wewnętrznego, ani zewnętrznego pokoju, chcą tylko terażnieyszy rząd obalić. Są to owi ludzie, co tyle dawniey zbrodni popełnili i teraz jeszcze chcą nowe popełnić. (Tak jest! tak jest! wołano.) Pomoiycie w iakim oni stanie przed rewolucyą byli, a w iakim się teraz znajdują; przedtym nie mieli ani grosza majątku, a teraz sromotny zbytek prowadzą. Jakież był sposob i źródła ich majątku? Guilotyna. Tak jest, ci ludzie co teraz spisek czynią, są ci sami, którzy się dawniey rzezią septembra splamili, (tu obraca się Dumolard przeciw Tallienowi) i ci, którym wieczny zarzut wystawionych w Bordeaux rusztowań zostanie. Zarzucano mi, że nie dawno jenerała Buonaparte obwinał; lecz gdybym myślał być o oskarżeniu go, byłbym miał tyle odwagi dokonać iey. Oddawałem zawsze cześć iego waleczności; ale przy tym zawsze zostawiał, że prawo potwierdzenia i sankcyo-

nowania traktatow do ciała prawodawczego należy. Nie obawiajcie się reprezentanci niczego, kiedy żołnierze oświeceni zostaną, przyłączą się do ciała prawodawczego; odwiedzenie ich od ciała prawodawczego jest dziełem złych ludzi. Tak przekłętogo projektu nawet za Robespierra nie układano. „Thibaudeau: Utrzymują że należę do spiskowych royalistow, że podałem plan do rewolucyynego trybunału; lecz sumnienie moje inaczej mnie naucza. Jeżeli Bailleul ma prawo oskarżenia iedney fakcyi, ja powinienem mieć drugiey. Reprezentanci! chcą was podzielić, aby was pojedynczo wymordować; lecz to się nie uda. Ja z moiey strony oświadczam, że chociażby która partya, czy przez gwałt, czy przez moc broń tryumfowała, nie zobaczy mnie pod swemi chorągwiemi; zawsze prędzey offiarą republikanis-mu padnę. Tallien: Ja muszę się przeciw osobistym zarzutom bronić. Dumolard odmalował mnie iako człowieka okrutnego i krwi pragnącego. Wszyscy co mnie znają nie potrzebiuę się przed nimi usprawiedliwiać. (Tu usprawiedliwia się Tallien względem uczynionych mu zarzutow.) Zarzucają mi nakoniec zbytek, który w niektórych okolicznościach okazuję; lecz nieszczęście przywiązało mnie do kobiety, która dobra posiada. (Hafas) Cieszę się, iż mogę w tey materyi mówić. Oświadczam więc, iż zrzekam się całego narodowego i oyczystego majątku; oświadczam, iż żadnego nie miałem, i ani szeląga nie posiadam. Oświadczam przed całą Francyą, iż popełniłem pomyłki, ale serce moje zostało czyste. „Nakoniec po tych burzliwych sporach przystąpiła rada

500 względem projektu deputowanego Duprat do porządku dniowego

Niektóre wiadomości zapewniają, iż przedugodne artykuły pokoju w Lill, były by już podpisane, gdyby lord Malmesbury nie był oświadczył, że Anglia chce tylko z samą Francją bez Hiszpanii i Hollandyi pokój zawrzeć, ponieważ królowa Portugalska także osobny pokój zawarła. Francuzcy pełnomocnicy odpowiedzieli na to, że nie są umocowani do traktowania bez Hiszpanii i Batawskiej Rzeczypospolitej.

Nieprzyjaciele dyktoryjatu rozpuścili w tych dniach, że chciał generałowi Moreau komendę odebrać, za to, iż nie podpisał adresu przeciw cięciu prawodawczemu; ale cała ta wieść jest zmyśloną.

Fricot bywszy członek zgromadzenia konstytucyjnego został jenerałnym sekretarzem ministra wewnętrznych interesów, na miejscu obywatela Biquet, który na wyższy stopień poszedł.

Dziś rano wyjdzie już instrukcją jak ma być święto d. 21 września (1 Vendémiaire) w którym Rzeczpospolita ustanowiona była, obchodzone. Rannym wojskiem, którzy się w Paryżu znajdują, podziękują między innym dyktoryat za ich patryotyczną przychyłość. Żony i dzieci poległych w obronie ojczyzny mężów, mają się także na tym święcie znajdować, które się na tańcach, manewrach wojskowych &c. zakończy.

Onegdaj przechodził się młody człowiek z czarnym kotowierzem po podwórzu inwalidów, i różnemi sposobami nagabywał tych weteranów. Miał przy sobie pistolet i z tego wypalił na koniec do jednego inwalida, którego leżko rannik. Rozgalewaniam

inwalidzi rzucili się dopiero na owego człowieka i tak go sponiewierali, że na wpół umarli leżeli. Minister wojny przybył na tę scenę, przywrócił porządek, bo się tam wielka kupa ludzi zbiegła, i spodziewała się że ten człowiek przyjdzie do siebie.

W Paryżu, młodziśszy Redaktor, aresztowano jednego z tych ludzi, którzy się mordowaniem patryotów w Lyonie zatrudniali. Gdy go do sędziego pokoju zaprowadzono, znaleziono przy nim parę pistoletów i długi kucharski noż; nie miał innego paszportu, ani zaświadczenia oprócz karty komisji dozorczej nad salą rady 500 od Larue podpisaną.

Znający się w Paryżu generał Bernadotte oświadczył się w jednym z tutejszych dzienników, że wydany nie dawną od niego dywizji adres, był także od niego podpisany, i że do końca życia swego będzie się royalistom i nieprzyjaciółom dyktoryjatu opierał.

W tych dniach czyniono w radzie 500 mocne uwagi przeciw ostatniej mowie prezydenta dyktoryjatu Lareveiller-Lepreau, w której oświadcza się przeciw jednej parcie rady 500.

W Marsylii zaszły zaburzenia, w których niektórzy obywatele życia postradali. Niespokoi ni wykrzykiwali: Niech żyje dyktoryat! Precz z obiema radami! Przez rozporządzenia generała Sahuguet i złączenie się dobrych obywateli została spokojność przywrócona.

Miedzy świeżo zabraniami znowu okrętami przyprowadzono do Bordeaux Angielski bryg Pitt.

Rada starszych odrzuciła rezolucję rady 500, w której przedłużono czas do powrocenia bezkarne departamentu nizoz-

go Renu (Belgii) emigrantom. Deputowany Marbot mówił z tej okazji bardzo żywo przeciw radzie 500.

"Nie dosyć, rzekł, iż rada starszych chce wolności i rzeczypospolitej; lecz iey postęпки muszą równie do tego zmierzać; musi wszystkie przeciw konstytucyi projekta odrzucać, które rada 500 stanowi. Mowię tu na tej mównicy i moje oświadczenie zabrzmi po całej Francyi, że: *W Radzie 500 panuje teraz kontra rewolucya!*" Dzisiejszy Redaktor wynosi pod niebiosa oświadczenia Marbota, i dodaje że one zapewne wielkie wrażenie uczynią. "Szacownemu zaiste członkowi przystało (stoi wspomnianym pismie) temu deputowanemu, który był zawsze mężnym przeciwnikiem jakobinizmu, z równą siłą powstać przeciw rewolucyjnemu szaleństwu naszych nowych royalisto-jakobinów."

Rada starszych potwierdziła rezolucyą rady 500 iak nowa gwardya narodowa ma służbę czynić.

Z Londynu d. 1. Września.

Z niektórych Francuzkich pism, prawie we wszystkich Angielskich gazetach powtarzana wiadomość o podpisaniu przedugodowych artykułów pokoju między Anglią i Francją iest, iak się teraz pokazuje zmyślona. Szwedzki pocztowy okręt przywiózł takowe Francuzkie pisma do Dover, zkąd ich kuryerami do wszystkich kantorów gazet w Londynie rozestano, i tym sposobem w publikum się rozsł. W Kale i Dover aresztowano niektóre osoby, mając ich o te nowiny w podejrzeniu.

Sekretarz poselstwa P. Wesley przybył wczoraj wieczor z Lill do kancelaryi stanu; ale nie widać najmniejszego podo-

bieństwa, żeby przedugodne artykuły podpisane bydź miały; prędey owszem możemy o wielkich pretensjach Francyi donieść, pod któremi chce pokoy z Anglią zawrzeć. Żąda nayprzod aby Anglia wszystkie zdobyte kraie, i wszystkie nie tylko zdobyte, ale i zburzone okręty w Tulonie powrocila; powtore aby Krol Angielski rzekł się tytułu króla Francuzkiego; potrzebie aby Anglia odmieniła swoy akt żeglugi i iak się z niektórych uwag Letourneur domyslić można, Francją obro-nicielką niepodległości Irlandyi deklarowała. Imieniem Hiszpanii żąda powrócenia iey wszystkich pod czas wojny zabranych posiadłości i ustąpienia iey Gibraltaru; imieniem zaś Hollandyi powrócenia iey nazad wszystkich zdobyczy wyspy Ceylon, przylądku dobrej nadziei, i za odezwą królewską zabrane iey wojenne okręty i zaprowadzone do Angielskich portów Holenderskie okręty i towary. Jak tylko sekretarz Wesley do sekretarza stanu Pana Canning tu przybył, udał się ten zaraz do P. Pitt w dobrach swoich Helwood mieszkającego.

Wiadomo iest, że Francya podług swoich teraz z Hiszpanią i Hollandyą zawartych traktatów to wszystko im zaręczyła, i że dyrektoryat bez zezwolenia tych mocarstw żadney w tej mierze odmiany uczynić nie może. Dla tego obydwie propozycye pokoju lorda Malmesbury i obywatela Letourneur posłano przez kuryerow do Madrytu i do Hagi, aby ministrom obydwóch tych państw oznaymić o pretensjach W. Brytanii; lecz dotąd ieszcze żadna odpowiedź nie uastąpiła, i negocyacye są iak zawieszzone. Szczęście nasze, że negocyacye we Włoszech z Cef-

sarzem niemal tak trudno idą, iak te w Lill i iedne z drugimi ściśle są połączone; bo gdyby się Francyi udało pokoy z Austryą zawrzeć, to nie odstąpiłaby od swoich pretensyy względem W. Brytanii, co by koniecznie przynajmniej na rok wojny przyczyniło. Gdy powrot króla do Londynu z Weymut za dni 14 zapowiedziano, spodziewaia się, iż jeżeli przez ten czas negocyacye pokoju nie wezmą pomyslniejszego i spokojniejszego obrotu, P. Pitt podług swego nie dawno zapowiedzenia prędszy iak zwyczaj jest, zwoła parlament, przełoży mu warunki dyrektoryatu, aby reprezentanci ludu przyjęli ich albo odrzucili.

Przybyły tu w 42 dni pocztowy okręt Westmoreland z wyspy St. Domingo, przewiozł wiadomość, że Angielski wojenny okręt Tartar przyprowadził tam 9 bogatych zabranych okrętów. Z Jamayki potwierdziła się na Hawana ta smutna wiadomość, że dwa miasta południowey Ameryki Cuzco i Quito z 40.000 ludzi przez trzęsienie ziemi się zapadły.

Krolewska fregatta Tartar, która powyższe zdobycze zrobiła, rozbiła się potym w zachodnich Indyach.

Dla obrony naszego handlu będą teraz od Nore do Harwich, od Harwich do Jarmut, od Jarmut do Washway, Wainfleet, Spurnhead, do uścia Humbers, Withiby Sunderland, Berwick aż do portow Orkackich wysp, wojenne okręty ustawicznie pływać.

Na okręcie Standard skazano 4 buntowników na śmierć, a 2 innych po odprawionych inkwizycyach ten sam los spotkał. Siedmiu zbiegłych buntowników do Francyi z okrętu Inflexible natrafili w

kanale na Francuzkiego korsarza i od niego zabranemi zostali. Do stojącego w Chatam z więźniami okrętu Cagle, na którym się 257 buntowników znajduje, nie wolno nikomu oprócz kaznodziei Harrison przystąpić.

Na zmyśloną wiadomość o podpisaniu przedugodnych artykułow między Francyą i Anglią poszły papiery bardzo w górę, ale wnet nazad spadły. Postaniec stanu P. Shaw pobiegł nazad z depeszami do Lill.

Na miejscu kontra admirała Christian bierze kontra admirał Pringle nad flotą około przylądku dobrej nadziei komendę.

Do floty admirała St. Vincent idzie od brzegow Angielskich jeszcze 5 bombardowych statkow. Lord Bridport w krótcie się znowu do okolic Brest z swoją flotą uda.

Towarzystwo rolnicze kupiło od iednego gospodarza imieniem Jorsyth sekret obumarłe pniaki drzewek za pomocą pewney kompozycyi przyprowadzenia do pierwszego życia i urodzayności. Za ten sekret będzie brał wynalazca poki tylko żyć będzie po 150 f. szt: na rok. Może, iż jeszcze wynaydą sposob odmłodzenia starych ludzi, za co jednak daleko większą nadgodę należałoby wyznaczyć.

Z St. Domingo donoszą, że nasze wojska wzięły tam Francuzom twierdze wielki Morne i St. Marc, gdzie ostatni wielką stratę w artylleryi i ludziach poniesli.

Z Cork w Irlandyi piszą, iż rząd ten port eskadrą od 12 liniowych okrętow zmocni. Nowa elekcyja parlamentu w Irlandyi bardzo dobrze idzie, i spodziewać się po-

trzeba, że ten z samych ministrom przy-
chylnych członków złożony będzie.

Mimo dobrego urodzaju pszenicy po-
szedł quarter chleba do 5 pencow w górę.
Przybywający cudzoziemcy do Anglii, ki-
d r'y pudru używają, mają 21 dni czasu do
kupienia sobie za gwincę pozwolenia uży-
cia pudru. Niektórych, co przestąpili to
urządzenie skarano na 10 f. s/t. i to bę-
dzie służyć za przestrożę innym podróżnym.

Ostatnie wiadomości z Szkocyi nie są
jeszcze zaspokajające, o zaszył tam zabu-
rzeniu z powodu milicyjnego aktu. Xżę
Montrose musiał się z całą swoją familią
do Glaskowa schronić. W niektórych oko-
licach podał lud przepisy zaciągu i mu-
sztry, i urzędowe osoby, które go chcia-
ły poskromić odparł aż do ich własnych
domów. Zbuntowana kupa rzuciła się na
lorda prezydenta Glaskowa; ale wojsko
przybiegło mu jeszcze dosyć zawczasu na
ratunek; przeczytano akt przeciw buntom
i 6 hersztów aresztowano. Ministeryal-
na partya wszystkie przygotowania poczyniła,
do przymuszenia zbuntowanych do posłu-
szeństwa, albo ich poskromienia. Xżę
Roxburgh przywodzi w wydanej deklara-
cyi, że jest za pomocą Boską rezolwowany
wspierać rząd króla, którego Bóg na tro-
nie Angielskim posadził. Nagania niepo-
słuszeństwo ludu przeciw ustawie, i dziwi
się iż męszczyźni tak podli bytż mogą, że
aż kobiet do oparcia się ustawie, wezwali
które pelae fortuchy kamieni nabrały. W
poniedziałek rano przybiegł umysłny po-
słaniec do Xcia York do Weymouth, ma-
jąc rozkaz obudzenia go, jeżeliby jeszcze
spat; domyślał się, że jego poselstwo ścia-
ga się do zaburzenia w Szkocyi.

Wiadomości z Filadelfii pod d. 14 lip-

ca donoszą, że P. Blount członek senatu
połnocney Ameryki od izby reprezentan-
tów formalnie oskarżony został, za to że
usiłował Indyanów złączyć z Anglikami
do rozpoczęcia w tamtych stronach nie-
przyjacielskich kroków przeciw Hiszpanii
pobudzić, i tym sposobem Amerykański sta-
ny zakłócić, a może i w wojnę wplatać.
Wspomniony Blount został zaraz z senatu
reprezentantów wyrzucony i aresztowany.
Lba wydała już przeciw niemu formalny akt
oskarżenia. Złapano jego korespondencyą,
która go potępia. Prezydent Adams po-
syłając d. 3 lipca pierwsze w tcy mierze po-
selstwo do kongresu, mówił w nim: "Wszystkie wiadomości od granic okazują
krytyczne nasze położenie." W korespon-
dencyi, którą Amerykański sekretarz stanu
Timoth Pickering z Angielskim posłem Ro-
bert Liston prowadził, oświadcza ostatni,
że mu pewne osoby plan do atakowania
Floryda i innych posiadłości Hiszpańskich
graniczących z krajami Amerykańskimi sta-
now podawały. Do Anglików miało się
podług tego planu kilka tysięcy Ameryka-
now przyłączyć. Lecz rząd Angielski, tak
jak P. Liston, takowy plan odrzucili, po-
nieważby przez to Amerykańska neutral-
ność naruszoną została. I w Nowymyorku a-
resztowano z powodu tego planu kilka o-
sób, który by on był jeszcze bardziey z
Francją poroznił. Wzmiankowany Blount
za złożeniem 20,000 dollarów kaucyi i za-
ręczeniem dwóch obywateli, z których kaź-
dy po 15 000 doll. stawił, że się na kaź-
de zawołanie do usłuszenia i odpo-
wiedzi przed senatem stawia, został wię-
zienia uwolniony. Niektórzy P. Romain jest
za tę samą sprawę aresztowany.

Nowa kowela jest jeszcze widzialna;

droga którą ona wezmie nie jest dotąd wiadoma. Za pomocą szkielek można ją dobrze widzieć; ustawiczne deszcze, któreśmy tego lata mieli przypisują iey w płýwowi.

Ostatni Hiszpański poseł margrabia de las Casas pojechał teraz z Dover do Paryża.

Z Francuzkich portow wyprawiono 40 armatnych barkow i dwie korwety do wyparcia Anglikow z wyspy S. Marka.

Od granic Włoskich d. 1. Września.

W Wenecyi d. 22 sierpnia pierwszy batalion liniowych woysk Weneckich przez kommandanta iego Marosini municypalności był prezentowany.

Przeznaczony do Rzymu Francuzki poseł obywatel Józef Buonaparte iadąc na miejsce swego urzędowania stanął d. 13 w Florencyi; na drugi dzień był Wielkiemu Xcin i W. Xzney prezentowany. D. 15 był wielki obiad udworu na który wspomniany poseł z swoją żoną i siostrą, iako też wiele innych postow i osób było zaproszonych. D. 20 dawał Xżę Corsiniuno dla niego wielki obiad, a d. 22 Papieżki Nuncyusz. Tegoż dnia P. Serristori, a 23 kawaler Venturi dawali dla niego wieczory z balami i illuminacye. Nakoniec d. 25 obywatel Freville Francuzki rezydent dał dla niego wspaniały obiad.

Odkryty w Rzymie spisek miał z d. 31 lipca nad. 1 sierpnia wybuchnąć. Hersztowie iego ułożyli manifest, który za rozpoczęciem rewolucyi miał być ogłoszony. Rząd został dzień przedtym od żony jednego spiskowego omaney nastąpić rewolucyi uwiadomiony, i poczynił natychmiast wiadome już środki. — Dla utwierdzenia w teraźniejszych okolicznościach związków religii i publicznego nabożeństwa, wy

dał kardynał Wikaryusz dwa rozkazy. W pierwszym nakazuje pod karą wszystkim Xżom, żeby naymniey 20 minut mszą mieli; drugim nakazuje wszystkim świeckim, aby pod czas podniesienia na kolana ukłękali, a ktoby tego nie uczynił, ma nawet w kościele być zatrzymany i do więzienia zaprowadzony. — Za odwołanie niebezpieczeństwa od miasta Rzymu naznaczył Oyciec S. w 30 kościołach Rzymuszcze gulnieysze nabożeństwo z oktawa do Matki Boskiej.

Z Hagi d. 3. Września.

Pierwsze zgromadzenie narodowe Batawow, zakończyło we czwartek d. 31 sierpnia swe ośmnasto miesięczne selsye; ostatni iego prezydent obywatel van de Kastele zamknął go stosowną do tego mową, i między innym wyraził żal, iż to zgromadzenie widzi koniec prac swoich, ale nie widzi dopełnionych swych życzeń. Jakoż konstytucya, która była pierwszym celem iego zwołania, i około którey naypierwey 21 członkow, a potym całe zgromadzenie przez cały czas pracowało, została większością 108,846 głosow przeciw 27,967 odrzuconą.

Nowa konwencya została przez obywatela Pasteur zagaioną, który d. 2 września został pierwszym iey prezydentem na 14 dni obrany. Prezydent Pasteur jest z partyi umiarkowanych; konkurentem iego był fabrykant sukna Wreed głowa partyi zapalonych. Nie wiadoma jeszcze liczba dawnych członkow, którzy są na nowo obrani, ponieważ niektórzy z nich nie przyjęli powtornego obrania, iak na przykład obywatele Schimmelpfennik i Hartog, którzy naywięcey nad konstytucyą pracowali.

Spekulanci polityczni dziwią się bardzo, że dyrektoryat tak tajemnie z Portugalią zawarł pokój, że nic o zawartych w nim artykułach wiedzieć nie można. Dyrektoryat oznaymił obiema radom: uczyniłszy pokój z Portugalią; zamieścić się w tajemny wydział, rozważyć w nim czyśmy dobry, albo zły pokój zrobili. Rada starszych i rada 500 zebrały się tajemnie; rozważały go w samy rzeczy, ale teraz? coż jest? iakiż ten pokój? iakiż są istotniejsze jego warunki?— Narod patrzy i patrzy, słucha i słucha, czyha i czyha, a nie może się nic dowiedzieć. O ludzie ty nazywasz się samowładnym, ale tylko inkognito używasz prawdziwie tej samowładności,

Do dzisiejszego dnia nie mogliśmy się dowiedzieć, iak Portugalski pokój wygląda. To samo się dzieje z pokojem Austrii, to samo będzie z pokojem Rzeszy, poki Anglia do ołtarza pokoju nie przystąpi i nie odsunie firanek; na ów czas dopiero powszechny pokój będzie w całej swojej nagości na widok ciekawym wystawiony — Co za wytrzymałość ludzkiej cierpliwości?

Historia teraźniejszy wojny jest prawdziwie do szpitala chorych podobna, w którym wszystkie mocarstwa na zgnilą gorączkę chorowały, i powoli do zdrowia przechodziły. W. Xiążę Toskański miał tylko febrę, i on najpierwszy do zdrowia przyszedł; ale dotąd cierpi wielki katar, którym Cysalpińskie powietrze całe Włochy zaraziło. Po nim przyszła potęga

Pruska do zdrowia, która także pod czas całej tej wojny nie stała i zmienniczą tylko febrę miała. Landgraf Helsenkafelski takim samem lekarstwem został uleczony. Król Hiszpański kazał sobie Xiążęciu pokoiu chłodzące pigu ki przepisać; wyszedł z szpitalu, ale w padł w Angielską chorobę, która go pod Kadix okuliwiła. Król Sardyński jest tylko w pół uleczony; cierpi konsumpcją i trudno żeby z niego wyszedł. Krolowa Portugalska miała nieszczęśliwy połóg, i niewiedząc co się jeszcze z nią stanie. Austriya spuszcza się na swoje własne siły, wykurowała się domowemi lekarstwami i jest już zupełnie zdrowa. Xiężta rzeszy żądała z tej samej apteki lekarstwa; odzyskanie złych i dobrych sokow bardzo częste miewali; teraz jedyna dla nich nadzieja w domowych lekarstwach Austrii. Lecz ostra dyeta będzie musiała być na po ym zachowana.

Teraz zostaje jeszcze Francya i Anglia w szpitalu. Pierwsza cierpi wielkie konwulsje i konsumpcją skarbu. Druga winna jedynie swoje zdrowie kąpiełi morskiej, i dla tego nie chce pozwolić, aby i inni mogli się w tym żywiole opłukać. — Hollandya, przyzwyczajona iak zaby do wody, kruczy i woła, że chce wodą żyć. Lecz Anglia trzymając wszystkie Indyjskie lekarstwa i korzenie w swojej aptece, nie chce ich sprzedać, poki iey za nie Brabandzkiego piwa i plackow nie dadzą. — W Lill preparują dobre lekarstwa. — Spodziewają się, iż Anglia i Francya wyйдą także z szpitalu, bo inaczej musiałyby się do szpitalu ubogich przenieść i tam na gołej ławie lepszych czasow oczekiwać.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W E S R Z O D Ę D N I A 20. W R Z E Ś N I A 1797.

O B W I E S Z C Z E N I E

Kommissarze dwoch Nayiaś. dworow Celsarskich i Nayiaśn. Króla Jmć Pru-
skiego do uregulowania długow Nayiaśn. Króla Jmć i bywszey rzeczywospolitey Pol-
scy, zgodzili się iednomyślnie, na uwiadomienie ninieyszym obwieszczeniem wszyst-
kich poddanych respectiveswych monarchow tudzież wszelkich Cudzoziemcow długi-
iakowe u Nayiaśn. Króla Jmci i rzeczywospolitey Polskiej, lub iakiekolwiek bądź preten-
sye i prawa do tychże mających, aby się przed kommissyą na ten koniec w Warsza-
wie ustanowioną, w przeciągu trzech miesięcy od daty ninieyszey rachuiąc, bądź oso-
nipotentow nieochybnie stawili, a to dla okazania ważności swych praw i pretensyi,
a po nastąpioney onych weryfikacyi dla wciągnięcia tychże wetat długow za praw-
ne przvznanych. Niedopełniający zaś tego po upłynięciu ninieyszym obwieszczeniem
przepisanego terminu z liczby kredytorow wyłączeni zostaną i wszystkie ich pretensye
i prawa za upadłe poczytane, tudzież wszelkie ich późniey wtey mierze podane za-
dania, tym samym za nieważne i niebyłe uznane będą. Żeby zaś niewiadomością
ninieysze obwieszczenie we wszystkich gazetach narodowych i w pryncypalnieyszych
zagranicznych umieścić zalecili. Działo się w Warszawie dnia 17 sierpnia roku 1797 kom-
missya do uregulowania długow Króla Jmci Stanisława Augusta i bywszey rzeczy-
spolitey Polskiej.

Donosi się publiczności, iż selsye kommissyi Likwidacyvney długow J. K. Mci
i rzeczywospolitey Polski w przyszły poniedziałek dnia 21 sierpnia na pokojach zam-
ku tutejszego rozpoczyna się.

Z Drzewicy d. 24 Sierpnia.

Dnia dzisieyszego JW. Ludwika z Za-
łuskich Szaniawska, niegdy ś p. JW. Fili-

pa Szaniawskiego starosty Bolestawskiego
matronka, żyjąc 15 lat w wdowieńm stanie,
i doszedłszy blisko do 80 lat życia swego:

po czternastodniowej chorobie, pręvtomna do ostatniego momentu, z zalem otacza jącej ją rodziny, życie swoje w dobrach Drzewicy zakończyła.

Z Hagii d. 5. Września.

Nowa konwencya już się ukonstytuowała, chociaż jeszcze nie jest zupełna. Komisye zagranicznych związków i wewnętrzney korrespondencyi już są uorganizowane; składają one się z samych dawnych członków, które nazad obrano. Obrany na nowo reprezentant Hartog z Rotterdamu nie chce żadną miarą być członkiem nowej konwencyi, i żądał paszportu, aby się mógł z swoją rodziną do niższej Sxouli udać i tam osieść, ale mu odmówiono. Z resztą składający tak dawni, tak terazniejsi reprezentanci swoje urzędy, od których wyjąwszy dwóch, nieprzyjęto złożenia, uczynili bez trudności przepisane dla reprezentantów deklaracyą. Wczoraj gdy żydzi Brometi Lamon jako reprezentanci w konwencyi się pokazali, uważano iż galerye były ich współwierzcami napełnione. Gdy obydwom odchodzącym żydowskiim reprezentantom czyniono wojskowe honory, przypatrujący się ich współwierzcy oddali im równie winny ich terazniejszemu charakterowi hołd. W łóżach znajdowało się także wiele członków dawnego zgromadzenia, których nazad nie obrano; między innemi był tam także chłop Huyken z Fryzlandyi, w swoich chłopskich sukniach, których jako reprezentant ludu przez cały czas urzędowania swego nie złożył. Ten chłopski reprezentant podarował, jak zapewnijają, skarbowi swej prowincyi 600,000 zł. pol.

Wojska nasze znajdując się jeszcze raz na okrętach w Texel, i nie słychać o

żadnym wyładowaniu, chociaż pod czas mających nastąpić burz w czasie porównania dnia z nocą i w przytomności większey daleko Angielskiej floty, nie zdaie się być podobna żeby nasza flotta na morze wyjść miała.

Z Zemlina d. 19. Sierpnia.

W Turczach wielkie uzbrojania czynią. Mniemany buntownik Paswant Oglu ma 1000 wozow z przygotowanemi palisadami stojących. Bosniacy kupią się i łączą po części z baszą Paswant Oglu. W Albanii kazano 30,000 Turkow werbować; nie wiadomo zaś wcale na jaki koniec. -- W Konstantynopolu W. Sułtan zapewnia lud opowrocie Krymu, a ministrowie cieszą go, iż spokojność Porty nie będzie przez żadną wojnę naruszona; co tu jest prawdy czas dopiero okaże.

Z Medyolanu d. 26. Sierpnia.

Dowiadujemy się z Bergamo, że tam nową municypalność ustanowiono. Granice tego departamentu zostały od jenerała kommanderującego w ten sposób przepisane: "Departament Serio będzie się aż do rzeki Oglio rozciągał. Część doliny Camonica i de Palazzo leżąca z prawey strony tej rzeki, będzie do tego departamentu przyłączona.

Podpisano *Buonaparte*.

Lenności Cesarskie we Włoszech przyłączyły się do rzeczypospolitey Genueskiej. Ten nowy departament będzie się nazywał gory Liguryjskie. -- W tych lennościach przynajmniej 100,000 mieszkańców rachują, co znacznie siły rzeczypospolitey Liguryjskiej powiększy. Mówią że teraz będzie mogła 30,000 lądowego wojska wystawić.

Z Krańców Bergu d. 1. Września.

Wszystkie miejsca i wsie naszych okolic są w tym momencie napelnione wojskiem Francuzkiem przybyłym z wyższego Renu. Nie prawda jest, co wiele gazet wyższego Renu rozniosły, że te wojska za Ren nazad przeszły; owszem przeciwnie wszystkie się w naszych okolicach skupiły, i wiele obozów będą formowały: jeden między Sieg i Laną założą, inny między Sieg i Wupper, trzeci nakoniec w Kaiserswerth.

Z Strasburga d. 1. Września.

Z Bazylei donoszą, że P. Fauch szwagier Buonaparte pisał do jednego z swoich przyjaciół z Montebello, że generał Buonaparte udał się do Udine dla podpisania pokoju.

Od kilku dni widać poruszenie w armii Renu i Mozeli; ale to nie pochodzi tylko z przekwaterowania wojska: jedne idą za Ren, drugie tu wracają.

Z Frankfurtu d. 4 Sierpnia.

Niektórzy klubiści wystąpi z Koblentz do generała Hoche z swoich członków z prośbą, przyłączenia kraju leżącego na lewym brzegu Renu do Francji, lub utworzenie z niego na wzór Cysalpiny, Cysrenskiej rzeczypospolitej, tudzież rekrutowania gwardyi narodowej. W czasie gdy kilkanaście osób chce rozrządzać losem znacznej bardzo ludności, wojsko Sambry i Mozy zajmuje ciągle Koblentz i jego okolice, o które się wojsko Renu i Mozeli jako przeznaczone sobie na stanowisko dopomina.

D O N I E S I E N I A.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Gallicy zachodniej mocą niniejszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich Jana Nep: Maiewskiego, w Gallicy Zachodniej pozostałych summę ogólnie 4970 f. R. § Xr. wynoszących zbieg wierzytelców był otwarty. Niniejszymi przeto wszyscy, którzyby jakiegokolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszcza się, ażeby aż do ostatniego listopada r. 1797 pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie Józefa Lewickiego obrońcy Kuratora masy konkursowej, do tutejszego sądu szlacheckiego tym pewnie podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tej lub owej klasie umieszczonemi być żądają, okazali, ile że po upływie przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensjami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonych dłużnika znużywających się dóbr, bez żadnego wyłączenia oddalenia zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy jakieg prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy jakieg nieruchomej do dłużnika należący zabezpieczona była, tak dalece, iż takowi wierzytiele, gdyby malsie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrozdzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale giym § 86 Obraniego administratora masy, tudzież deputacji wierzytelców nakazane jest, przeto wszystkich wierzytelców na dzień 4 grudnia 1797 o godzinie 9 zrana do tutejszego Cefu: Krolsądu szlacheckiego tym napomnieniem zawołano się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnie też i deputacja wierzytelców, do której jednak nikt, iak tylko wierzyteli tej samej masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obraną być ma, oraz

zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczej podług §. 95. Zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycieli od tutejszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż na Cef: Krol: dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Krakowie dnia 11 Września 1797.

Ex Consilio Cæs: Reg: Fori Nobilium, Cracoviensi Galicie occidentalis.

Wojna.

Auersperg.

PiekarSKI.

Z strony C. K. Krakowskiego cyrkularnego urzędu podaie się niniejszym ku powszechney wiadomości: Zaszedł rozkaz od Przesławney C. K. pełnomocney zadworney kommissyi Galicyi zachodney, ażeby klasztor Bazyliński, przez jednego tylko duchownego zamieszkanym, wraz z kościołem do tego należącym na ulicy S. Jańskiego pod Norem 460, tu w Krakowie sytuowanemu, ku dobru publiczności miasta tutejszego, przez publiczną aukcyą wiecey dającemu sprzedany był.

Gdy więc do takowey publiczney licytacji dzień 2 miesiąca blisko nadchodzącego października oznaczonym jest; uwiadomia się przeto publiczność niniejszym, tym końcem, ażeby życzący tego kupna w dniu wyżej wspomnianym zrana o godzinie 9tey w klasztorze sprzedać się mającym przed kommissyą licytacyą cyrkularno-urzędową stawić się mogli.

Pretium fisci wynosi podług tacy przez C. K. tymczasową budowniczą dyrekcją uskutecznionej którą to taxę każdego dziennie w kancelaryi cyrkularno urzędowej widzieć można, 6113 zł. Ryń. na tej budowlu nie ma żadnych ciężarów, procz podymnego f. 27 ryń. 7½ kraj. wynoszącego nierachując w to pożyczki wojenney.

W Krakowie dnia 20 sierpnia 1797 roku.

Jozef baron de Riedheim C. K. Konsyliarz Gubernialny i kapitan cyrkularny.

Gdy według uwiadomienia od Gubernium Styreyskiego otrzymanego, emplyowanego przy tamtejszey, prowincjonalno-rządowey buchalteryi Akcesysta, Ignacy Schweizer wczasie nieprzyjacielskiego wpadnienia Francuzow wcieczkę się udał, i mimo przywołania przez gazetę Giatzką uczynionego, dotąd jeszcze nie powrócił, na mocy więc najwyższej rezolucyi de dato 3tia M. Cur. podaie się niniejszym do powszechney wiadomości: że, gdyby rzeczony Ignacy Schweizer w ciągu 3 miesięcy od daty niniejszey cytacyi w urzędzie swym niestawił się, lub o mieyscu swego przebywania, tudzież o przyczynie niestawienia się do przełożoney swey buchalteryi wiadomość na piśmie nie nadesłał, toż niestawienie się jego za rezygnacyą służbę uważane, mieysce zaś onego komu innemu bez zwłoki konferowane będzie. W Krakowie dnia 21 sierpnia 1797 roku.

Z C. K. pełnomocney zadworney kommissyi Galicyi zachodney.

Jun Pinkas.

Oznaymuie się Publiczności, iż d. 19 września roku bieżącego Jmci X. Floryan Stachorski zakonni cysterskiego, mieszkający w Koprzywnicy cyrkule Sandomirskim, wykonał przed trybunałem J. C. K. Mei Galicyi zachodney, na jeometrę sądowegó teyż prowincyi.

Podaie się do wiadomości, iż w kamienicy W. Kluszewskiego, starosty Brzegowskiego pod Nrem: 358 Krzysztofory zwane, znajduje się skład krajowey Wiedeńskiej porcelany, Wiedeńskiej fabryki szkielek zwierciadłowycb i kobiercow. Ktoby sobie życzył co z tych artykułow, może być w cenie fabryczney podług upodobania usłużony. W tymże składzie dostanie krajowegó fayansu wyrównywiącego Angielskiemu; iako też kamiennych imbrykow do kawy po mierney cenie.